

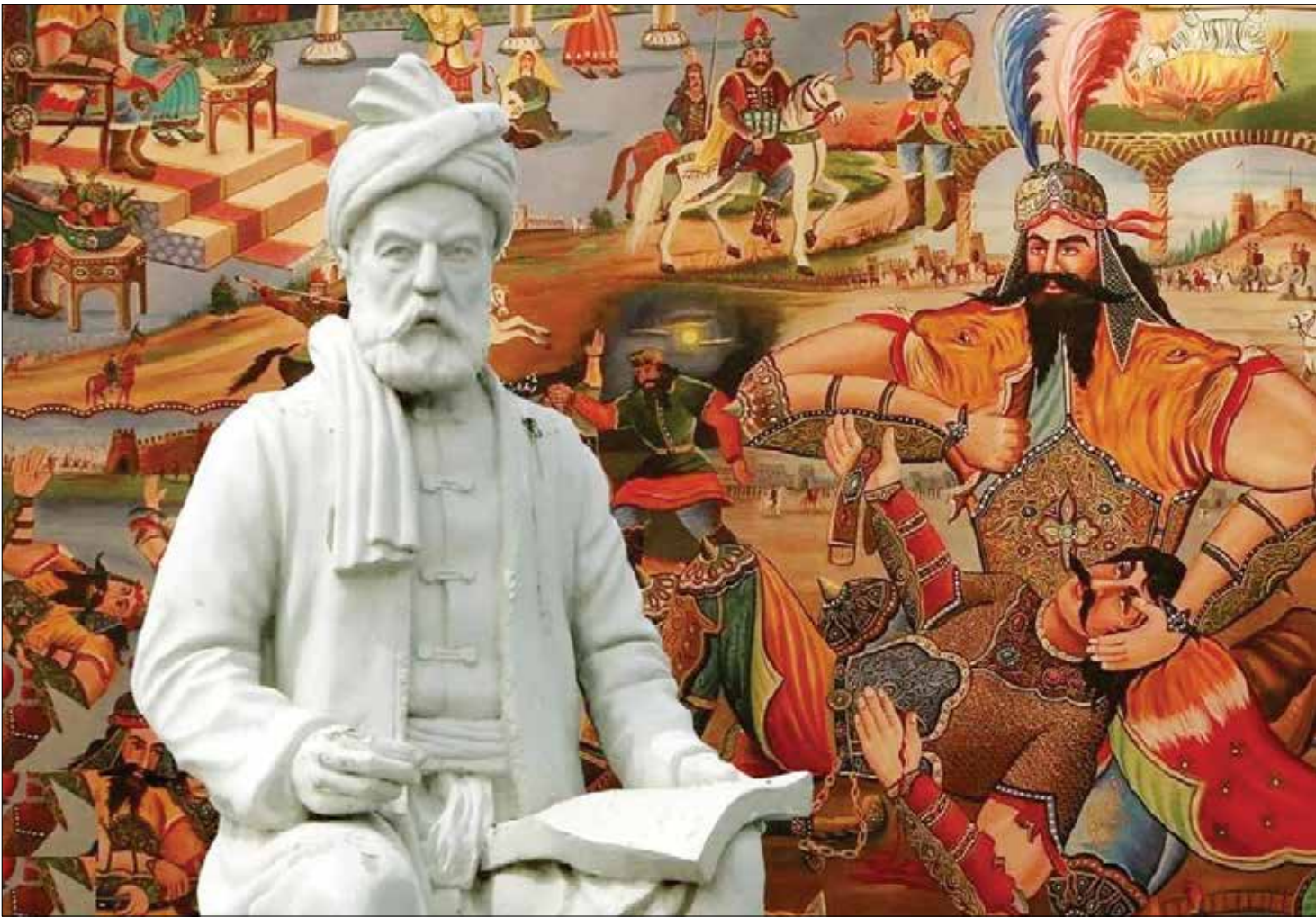
دبیر بیستمین جشنواره تئاتر مقاومت از اهدای جایزه ویژه «رهبر شهید» در این دوره از جشنواره خبر داد. محمد کاظم تبار، دبیر بیستمین جشنواره تئاتر مقاومت درباره روند برگزاری این دوره از جشنواره، به خبرنگار مهر گفت: از آغاز جنگ رمضان دبیرخانه بیستمین جشنواره تئاتر مقاومت کار خود را ادامه داد و جمع بندی بخش صحنه‌ای انجام شد اما چون درگیر جنگ تحمیلی بودیم و هنرمندان دغدغه

اهدای جایزه ویژه

«**رهبر شهید» در جشنواره تئاتر مقاومت**

اسطوره‌های شاهنامه در خیابان‌های ایران

در پس روایات اساطیری شاهنامه، این بیداری و حضور فعال مردم است که به‌عنوان سرچشمه حقیقی مقاومت، مسیر تاریخ و سرنوشت جامعه را رقم می‌زند

نامش شاهنامه است و به‌ظاهر روایتی اساطیری-تاریخی از پادشاهان اما وقتی از این لایه -که اولین آن است- عبور کنیم، با حقیقتی ژرف روبه‌رو می‌شویم؛ یعنی مردم (جامعه).

مردم در شاهنامه از آنچه در نگاه اول به‌نظر می‌آید، نقش بزرگ‌تر دارد که می‌توان آن را در ساحت‌های مختلف جست‌وجو کرد؛ مردم به‌عنوان سرچشمه فره ایزدی، مردم به‌عنوان وجدان بیدار جامعه، مردم به‌عنوان فداکاران خاموش و در نهایت مردم به‌عنوان حافظان هویت ملی. با بررسی این جایگاه متمایز در اثری که به‌عنوان هویت ملی ایرانیان شناخته می‌شود، این سؤال پیش می‌آید که آیا فردوسی جامعه‌ای ایده‌ال برای ایرانی را که تصور کرده است را به تصویر کشیده یا اینکه این جامعه‌ای است که فردوسی خود از آن سر برآورده است.

حالا که ایران و ایرانیان دوباره در برابر آزمونی ایستاده‌اند تا ایستادگی خود را به جهانیان نشان دهند، موقعیتی پیش آمده تا به سؤال مطرح‌شده دقیق‌تر بپردازیم. پیش از آغاز جنگ رمضان، رهبر شهید در سخنرانی‌ای که به‌مناسبت چهل‌وهفتمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی داشتند، نکته‌ای موجز را بیان کردند: «به‌توفیق الهی، اگر چنانچه حادثه‌ای برای کشور پیش بیاید، خدای متعال این مردم را مبعوث خواهد کرد برای مقابله با حوادث، و کار را مردم تمام خواهند کرد.» مفهومی که گویی نه درباره مردم این زمانه که درباره سرشت جمعی ایرانیان است. به‌همین بهانه بنا داریم این مردم (جامعه) را در گذری از ساحت مه‌آلود اسطوره تا دیوار سخت واقعیت امروز، بررسی کنیم.

و تقاضای زیادی داشتند، ما به‌رغم بررسی و اعلام نتایج، راهی را برای بخش صحنه‌ای با موضوع «جنگ رمضان» باز کردیم که پایان مهلت آن ۲۵ فروردین است. از طرفی به پاس وحدت مردم و تجلیل از رزم هنرمندان تئاتر در سنگر هنر، کتب نمایشنامه جشنواره را منتشر کردیم. هنرمندان ۲۵ فروردین مهلت دارند تا از روی کتب نمایشنامه ما که رایگان هم منتشر شده، طرح اجرایی ارائه داده و در این بخش

شرکت کنند. علاوه بر معرفی گروه‌های منتخب برای بازیبنی، گروه‌های دیگر که جامانده‌اند یا متن‌شان در اولویت شورای ما نبوده هم می‌توانند در مرحله بازیبنی جشنواره شرکت کنند. دبیر بیستمین جشنواره تئاتر مقاومت در پایان تأکید کرد: در بخش صحنه‌ای و بخش سردار آسمانی جشنواره، اولویت موضوعی سیره زندگی رهبر شهید و عزیز انقلاب اسلامی را اضافه کردیم.

که به پیدایش آیین «سووشون» در فرهنگ ایرانی انجامید، نشان‌دهنده پیوند عمیق عاطفی و اخلاقی جامعه با نمادهای پاکی و عدالت است. همچنین، در ماجرای قتل «ایرج» به‌دست برادران کینه‌توزش (اسلم و تور)، واکنش مردم و انزجار عمومی از این برادرکشی، نشان می‌دهد که جامعه ایرانی در شاهنامه، ستم و تباهی را برنمی‌تابد. مردم منتظر می‌مانند تا منوچهر (نواده ایرج) قد علم کند و با حمایت قاطع خود، انتقام خون‌های به ناحق ریخته را بگیرند. این حافظه تاریخی و دادخواهی جمعی، ستون فقرات اخلاقی جامعه در شاهنامه است.

در عصر حاضر، به‌شهادت‌رساندن رهبر شهید، دیگر عنصری بود که نشان داد جامعه‌ای که در شاهنامه با آن روبه‌رو می‌شویم، همان جامعه‌ای است که امروز در آن زندگی می‌کنیم و جزوی از آن هستیم. امروز بعد از گذشت بیش از چهل روز از شهادت رهبر شهید، شاهد همان خشم، دادخواهی و سوگ عمومی هستیم که همچنان به همان قوت روزهای نخستین این داغ ادامه دارد و خواهد داشت.

چرخ‌های اقتصاد وستون‌های تمدن

حکیم طوس با دقتی جامعه‌شناسانه، به طبقات مختلف اجتماعی و نقش آنها در آبادانی کشور اشاره می‌کند. در دوران پادشاهی جمشید و بعدها در بخش‌های تاریخی شاهنامه، به‌ویژه در دوران پادشاهی اردشیر بابکان و انوشیروان، اهمیت کشاورزان، بازرگانان و پیشه‌وران به‌عنوان زیربنای تمدن برجسته می‌شود. از منظر فردوسی، وظیفه اصلی و توجه‌کننده وجود حکومت، تامین امنیت برای فعالیت طبقات مختلف و ایجاد رفاه است.

بدنه ارتش و فداکاری‌های خاموش

در شاهنامه، هرچند نام‌هایی چون رستم، گودرز، طوس، گیو و بیژن زینت بخش صفحات نبرد در شاهنامه‌اند و این نخبگان نظامی فرماندهی را بر عهده دارند اما فردوسی هرگز از یاد نمی‌برد که بدنه اصلی این لشکریان را مردم عادی و سربازان گمنام تشکیل می‌دهند.

او بارها در توصیف صفا آری‌ها، به‌انبوه سپاهسانی اشاره می‌کند که از جان خود برای حفظ مرزهای میهن مایه می‌گذارند. پیروزی‌های بزرگ در شاهنامه، تنها حاصل زور بازوی پهلوانان نیست، بلکه نتیجه پیوند ارگانیک و اعتماد متقابل میان پهلوان (به‌عنوان نماد رهبری نظامی) و سپاه (به‌عنوان توده مردم) است. ایرانیان همیشه نشان داده‌اند اگر در درون با هم اختلاف داشته باشند، تنها ریسمانی که همه به آن جنگ می‌اندازند تا آنها را متحد کند، «ایران» و مفهوم «وطن» است. این فداکاری‌های خاموش که سینه‌به‌سینه و نسل‌به‌نسل در برابر تهاجمات بیگانگان (از تورانیان و رومیان تا سایر مهاجمان تاریخی) تکرار شده، تضمین‌کننده بقای خاک ایران بوده است.

موضوعی که در جنگ ۱۲ روزه آن را شاهد بودیم و در جنگ رمضان نیز با روی دیگری از آن روبه‌رو شده‌ایم، از فداکاری‌های خاموشی که در طول این دوران انجام‌شده است که شاید خبری از آن به گوش ما نرسد تا پویش جانفدای وطن که در پاسخ به تهدیدات دشمن شکل گرفت و مردم عادی نشان دادند که برای حفظ خاک حاضرند فدا شوند و تا به امروز بیش از بیست میلیون نفر این پویش ثبت‌نام کردند.

که تهاجمات بیگانگان کیان فرهنگی کشور را تهدید می‌کرد و زبان و فرهنگ در معرض نابودی بود، این طبقه از جامعه نقش حیاتی انتقال دانش و حفظ هویت ایرانی را بر دوش کشید. فردوسی در مقدمه شاهنامه به «شاهنامه ابومنصوری» اشاره می‌کند که به دستور ابومنصور محمد بن عبدالرزاق و با گردآوری موبدان و دهقانان سراسر خراسان تدوین شد. در حقیقت، منبع اصلی فردوسی برای سرائش شاهنامه، برآمده از خرد جمعی همین دهقانان بود؛

«یکی نامه بود از که باستان/ فراوان بدو اندرون داستان

برآکنده در دست هر موبدی/ از او بهره‌ای نزد هر بخردی.»

درفش کاویانی؛ فریاد دادخواهی از دل جامعه

برجسته‌ترین، درخشان‌ترین و نمادین‌ترین حضور مستقیم مردم در شاهنامه، در داستان قیام علیه ضحاک ماردوش تجلی می‌یابد. در روزگاری که مجمه جوانان، خوراک مارهای ستمگری می‌شود، جرقه انقلاب نه از کاخ‌ها، که از دل بازار و از دکان یک پیشه‌ور زده می‌شود.

«کاوه آهنگر»، نه یک پهلوان نژاده است و نه از تبار شاهان؛ او نماینده طبقه زحمتکش و عامه مردمی است که از ستم به‌ستوه آمده‌اند. هنگامی که او به دربار ضحاک می‌رود تا فرزندش را نجات دهد، با شجاعتی بی‌نظیر طومار حاکم جاثر را پ اره می‌کند:

«خروشید و زد دست بر سر ز شاه / که شاهانمم کاوه‌ی دادخواه!»

پیش‌بند چرمی او که به‌عنوان «درفش کاویانی» بر سر نیزه می‌رود، نشان‌دهنده آن است که هویت ملی، سیاسی و رهایی‌بخش ایران بر پایه یک جنبش اصیل مردمی استوار است. پیام صریح فردوسی این است که فریدون، با تمام فره و نژاد شاهانه‌اش، برای درهم‌شکستن استبداد هزارساله، نیازمند حمایت توده ملت و رهبری میدانی فردی از میان

برش

دهقانان؛ حافظان خرد جمعی و هویت ملی

نمی‌توان از نقش جامعه در شاهنامه سخن گفت و به طبقه «دهقانان» اشاره نکرد؛ طبقه‌ای که خود فردوسی نیز از میان آنان برخاسته بود. دهقانان در ایران باستان و سده‌های نخستین اسلامی، تنها زمین‌داران و کشاورزان ساده نبودند، بلکه اشراف زادگان اصلی محسوب می‌شدند که حافظان تاریخ، فرهنگ، خرد و سنت‌های باستانی ایرانی بودند. آنها حلقه واسط میان توده مردم و حاکمیت محسوب می‌شدند. در روزگاری

کیانوش عیاری

فیلمی با پس‌زمینه جنگ می‌سازد

پس از آن‌که ساخت فیلم «خر لنگ» کیانوش عیاری به دلیل هزینه‌های سنگین فعلا مسکوت مانده است، این فیلمساز قصد دارد «بالاخره» را با پس‌زمینه جنگ در ایران بسازد. به گزارش ایبنا، کیانوش عیاری از سال گذشته در تدارک ساخت فیلمی با نام خر لنگ بود که داستان آن درباره اولین چاه نفت ایران در مسجدسلیمان است، اما از آنجا که ساخت این فیلم به بودجه زیادی نیاز دارد و قرار بود وزارت نفت هم مشارکت داشته باشد، شرایط برای سرمایه‌گذاری و ساخت فیلم به زمانی بهتر موکول شده است. مهرداد غفارزاده قرار بود تهیه‌کنندگی مشترک این فیلم را در کنار عیاری برعهده داشته باشد اما عیاری تصمیم دارد فیلمی کم‌بودجه را در یک لوکیشن بسازد. پیگیری‌های لازم برای ساخت این فیلم با نام بالاخره در حال انجام است.

شرکت کنند. علاوه بر معرفی گروه‌های منتخب برای بازیبنی، گروه‌های دیگر که جامانده‌اند یا متن‌شان در اولویت شورای ما نبوده هم می‌توانند در مرحله بازیبنی جشنواره شرکت کنند. دبیر بیستمین جشنواره تئاتر مقاومت در پایان تأکید کرد: در بخش صحنه‌ای و بخش سردار آسمانی جشنواره، اولویت موضوعی سیره زندگی رهبر شهید و عزیز انقلاب اسلامی را اضافه کردیم.

که به پیدایش آیین «سووشون» در فرهنگ ایرانی انجامید، نشان‌دهنده پیوند عمیق عاطفی و اخلاقی جامعه با نمادهای پاکی و عدالت است. همچنین، در ماجرای قتل «ایرج» به‌دست برادران کینه‌توزش (اسلم و تور)، واکنش مردم و انزجار عمومی از این برادرکشی، نشان می‌دهد که جامعه ایرانی در شاهنامه، ستم و تباهی را برنمی‌تابد. مردم منتظر می‌مانند تا منوچهر (نواده ایرج) قد علم کند و با حمایت قاطع خود، انتقام خون‌های به ناحق ریخته را بگیرند. این حافظه تاریخی و دادخواهی جمعی، ستون فقرات اخلاقی جامعه در شاهنامه است.

در عصر حاضر، به‌شهادت‌رساندن رهبر شهید، دیگر عنصری بود که نشان داد جامعه‌ای که در شاهنامه با آن روبه‌رو می‌شویم، همان جامعه‌ای است که امروز در آن زندگی می‌کنیم و جزوی از آن هستیم. امروز بعد از گذشت بیش از چهل روز از شهادت رهبر شهید، شاهد همان خشم، دادخواهی و سوگ عمومی هستیم که همچنان به همان قوت روزهای نخستین این داغ ادامه دارد و خواهد داشت.

چرخ‌های اقتصاد وستون‌های تمدن

حکیم طوس با دقتی جامعه‌شناسانه، به طبقات مختلف اجتماعی و نقش آنها در آبادانی کشور اشاره می‌کند. در دوران پادشاهی جمشید و بعدها در بخش‌های تاریخی شاهنامه، به‌ویژه در دوران پادشاهی اردشیر بابکان و انوشیروان، اهمیت کشاورزان، بازرگانان و پیشه‌وران به‌عنوان زیربنای تمدن برجسته می‌شود. از منظر فردوسی، وظیفه اصلی و توجه‌کننده وجود حکومت، تامین امنیت برای فعالیت طبقات مختلف و ایجاد رفاه است.

بدنه ارتش و فداکاری‌های خاموش

در شاهنامه، هرچند نام‌هایی چون رستم، گودرز، طوس، گیو و بیژن زینت بخش صفحات نبرد در شاهنامه‌اند و این نخبگان نظامی فرماندهی را بر عهده دارند اما فردوسی هرگز از یاد نمی‌برد که بدنه اصلی این لشکریان را مردم عادی و سربازان گمنام تشکیل می‌دهند.

او بارها در توصیف صفا آری‌ها، به‌انبوه سپاهسانی اشاره می‌کند که از جان خود برای حفظ مرزهای میهن مایه می‌گذارند. پیروزی‌های بزرگ در شاهنامه، تنها حاصل زور بازوی پهلوانان نیست، بلکه نتیجه پیوند ارگانیک و اعتماد متقابل میان پهلوان (به‌عنوان نماد رهبری نظامی) و سپاه (به‌عنوان توده مردم) است. ایرانیان همیشه نشان داده‌اند اگر در درون با هم اختلاف داشته باشند، تنها ریسمانی که همه به آن جنگ می‌اندازند تا آنها را متحد کند، «ایران» و مفهوم «وطن» است. این فداکاری‌های خاموش که سینه‌به‌سینه و نسل‌به‌نسل در برابر تهاجمات بیگانگان (از تورانیان و رومیان تا سایر مهاجمان تاریخی) تکرار شده، تضمین‌کننده بقای خاک ایران بوده است.

موضوعی که در جنگ ۱۲ روزه آن را شاهد بودیم و در جنگ رمضان نیز با روی دیگری از آن روبه‌رو شده‌ایم، از فداکاری‌های خاموشی که در طول این دوران انجام‌شده است که شاید خبری از آن به گوش ما نرسد تا پویش جانفدای وطن که در پاسخ به تهدیدات دشمن شکل گرفت و مردم عادی نشان دادند که برای حفظ خاک حاضرند فدا شوند و تا به امروز بیش از بیست میلیون نفر این پویش ثبت‌نام کردند.

که تهاجمات بیگانگان کیان فرهنگی کشور را تهدید می‌کرد و زبان و فرهنگ در معرض نابودی بود، این طبقه از جامعه نقش حیاتی انتقال دانش و حفظ هویت ایرانی را بر دوش کشید. فردوسی در مقدمه شاهنامه به «شاهنامه ابومنصوری» اشاره می‌کند که به دستور ابومنصور محمد بن عبدالرزاق و با گردآوری موبدان و دهقانان سراسر خراسان تدوین شد. در حقیقت، منبع اصلی فردوسی برای سرائش شاهنامه، برآمده از خرد جمعی همین دهقانان بود؛

«یکی نامه بود از که باستان/ فراوان بدو اندرون داستان

برآکنده در دست هر موبدی/ از او بهره‌ای نزد هر بخردی.»

سر می‌گیرد. در این رویداد، علاقه‌مندان به هنر انیمه فرصت خواهند داشت تا از میان مهم‌ترین آثار تاریخی این مدیوم سینمایی، ساخته کارگردانان نام‌آشنایی چون هایائو میازاکی و ایساوو تاکاهاتا، به تماشای بنشینند. در بخش نمایش فیلم‌های هایائو میازاکی، آثاری چون «شاهزاده مونونوکه» (تولید ۱۹۹۷) و «شهر ارواح» (تولید ۲۰۰۱) روی پرده خواهند رفت. همچنین فیلم‌های «افسانه پرنسس کاگویا» (تولید ۲۰۱۳) و «مزار کرم‌های شب‌تاب» (تولید ۱۹۸۸) که هر دو به کارگردانی ایساوو تاکاهااتای فقید ساخته شده‌اند نیز برای علاقه‌مندان به نمایش درمی‌آیند. این مجموعه همچنین اعلام کرد اجرای نمایش‌های جدید از هفته دیگر شروع می‌شود.

یادداشت

نسرین پختیاری آگروه فرهنگ و هنر

فرهنگ

CULTURE

چهارشنبه ۲۶ فروردین ۱۴۰۵ ۱۴۰۵ شماره ۲۲۹۶

بازتاب عطر جاودانگی

در تالار وحدت

در فضایی آمیخته با اندوهی عمیق و اراده‌ای راسخ برای پادشاست یاد و خاطره رهبر شهید انقلاب، تالار وحدت در روز ۲۳ فروردین، میزبان مراسمی باشکوه بود؛ مراسمی که گردهمایی بزرگان فرهنگ و هنر ایران را برای چهلمین روز درگذشت رهبر شهید انقلاب، حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای، فرا می‌خواند. این آیین سوگ، با عنوان «امین ایران»، نه تنها یادآور فقدان این رهبر برجسته، بلکه تجلی‌بی بود از سعه‌صدر، دانش و تعهد او به این مرز و بوم. حضور پررنگ مسئولان عالی‌رتبه کشوری، از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گرفته تا رئیس سازمان سینمایی و مدیران فرهنگی، نشان از اهمیت این رویداد داشت. اما آنچه این جمع را معنادارتر می‌ساخت، حضور هنرمندان، شاعران و اهالی رسانه بود؛ کسانی که با جان و دل، دل‌بستگی عمیق خود به رهبر فقید را به نمایش می‌گذاشتند. نامگذاری مراسم با تخلص «امین» که ایشان برای سروده‌های خود برگزیده بودند، خود ادای دینی بود به جنبه‌های کمتر دیده‌شده شخصیت ایشان، جنبه‌هایی که در پس مسئولیت‌های سنگین رهبری، همواره جاری بود.

در این میان، سخنان افشین علا، شاعر نام‌اشنا، عمق بیشتری به مراسم بخشید. او با ذکر خاطره‌ای از آخرین دیدار خود با رهبر شهید، بر تواضع و محبت بی‌دریغ ایشان درقبال دغدغه‌های فرهنگی تأکید کرد. علا با تانده از یورش وحشیانه به بیت رهبر انقلاب سخن گفت و ابراز امیدواری کرد که اسناد و فیلم‌های دیدارهای ایشان، به عنوان گنجینه‌هایی ارزشمند برای شناخت بهتر مرجعیت و مسئولیت سنگین او باقی بماند. تلخ‌گویی او از وجود کسانی که هنوز در نظام به مدافعان انقلاب «فحاشی» می‌کردند، در حالی که خود امروز عزادارند، گوشه‌ای از واقعیت‌های پیچیده جامعه را آشکار ساخت. محمدمهدی عسگریور، مدیرعامل خانه هنرمندان، با اشاره به اشراف‌کم‌نظیر رهبر شهید بر حوزه‌های فرهنگ و هنر، حتی سینما و ادبیات جهان، بر اهمیت بازتعریف دیدارهای ایشان با هنرمندان تأکید ورزید. او پرچم را نمادی از وفای ملی دانست که تلاش‌های رهبر شهید، آن را به بخشی از زندگی مردم بدل ساخته بود. عسگریور آرزو کرد که وجوه مشترک، اساس وحدت ملی شود. حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی نیز ضمن تسلیت، بر اشراف دقیق و موشکافانه رهبر انقلاب بر موسیقی، حتی با وجود موسیقیدان نبودن تخصصی ایشان، اذعان داشت. او شناخت ایشان از موسیقی جهان و گوش دادن مداوم به آن را ستود و جنگ اخیر را هویتی خواند که همه ایرانیان را در برابر دشمن متحد ساخته است.

داوود فتحعلی‌بیگی، هنرمند پیشکسوت تئاتر، ملاقات با رهبری را مصداق فرمانی از حضرت علی(ع) به مالک‌اشتر دانست و بر تواضع و فروتنی ایشان، در برابر هنرمندان، تأکید کرد. او با مقایسه این منش با تفرعن حاکمان پیشین، هنر دینی را دعوت به انسانیت و دوری از پلیدی خواند. ناصر فیض، شاعر دیگر، خاطره‌ای نقل کرد که نشان از عدم استقبال رهبر شهید از اشعار در مدح خودشان داشت؛ ایشان همواره بر سرودن در فضیلت ائمه اطهار تأکید می‌کردند. مهدی فضائلی، عضو دفتر حفظ و نشر آثار رهبری، از مدال‌های افتخار آفرین ایشان گفت: از مدال مبارزه و شکنجه در دوران پهلوی، مدال‌رزمندگی در جنگ، تا پرافتخارترین مدال شهادت که توسط «خبیث‌ترین انسان‌ها» به ایشان اهدا شد. او همچنین بر هنر «شنیدن» رهبر انقلاب و لزوم رعایت اخلاق در رسانه‌ها، به‌ویژه پرهیز از انتشار «قول به غیر علم» تأکید کرد.

تئاتر

آغاز به کار تئاتر «لبخند»

با نمایش‌های جدید

مجموعه تئاتر لبخند، سال نو خود را با نمایش‌های جدید و اکران انیمه‌های برتر جهان در فیلم‌خانه خود شروع کرد. این مجموعه، فعالیت‌های فرهنگی خود را از ۲۵ فروردین با اکران «انیمه‌های برتر جهان» از

سر می‌گیرد. در این رویداد، علاقه‌مندان به هنر انیمه فرصت خواهند داشت تا از میان مهم‌ترین آثار تاریخی این مدیوم سینمایی، ساخته کارگردانان نام‌آشنایی چون هایائو میازاکی و ایساوو تاکاهاتا، به تماشای بنشینند. در بخش نمایش فیلم‌های هایائو میازاکی، آثاری چون «شاهزاده مونونوکه» (تولید ۱۹۹۷) و «شهر ارواح» (تولید ۲۰۰۱) روی پرده خواهند رفت. همچنین فیلم‌های «افسانه پرنسس کاگویا» (تولید ۲۰۱۳) و «مزار کرم‌های شب‌تاب» (تولید ۱۹۸۸) که هر دو به کارگردانی ایساوو تاکاهااتای فقید ساخته شده‌اند نیز برای علاقه‌مندان به نمایش درمی‌آیند. این مجموعه همچنین اعلام کرد اجرای نمایش‌های جدید از هفته دیگر شروع می‌شود.

اکران

«احمد»

۱۰ میلیاردی شد

فیلم سینمایی «احمد» به کارگردانی امیرعباس ربیعی از مرز فروش ۱۰ میلیارد تومان در گیشه سینماها عبور کرد. فیلم سینمایی احمد محصول مشترک سازمان سینمایی سوره و مؤسسه تصویرشهر به کارگردانی امیرعباس ربیعی و تهیه‌کنندگی حبیب والی‌نژاد با جذب بیش از ۱۵۰ هزار مخاطب به فروش ۱۰ میلیارد تومانی رسید. این اثر درحالی‌با استقبال مخاطبان مواجه شده که تنها دو هفته پس از اکران در سینماها با فراز و نشیب‌هایی در مسیر نمایش خود مواجه شد و اکنون همزمان با جنگ تحمیلی سوم به این رقم فروش رسیده است. این اثر به نویسندگی امیرعباس ربیعی و رضا محبی، قصه‌ای ناگفته از شهید احمد کاظمی در ۱۸ ساعت سرنوشت‌ساز و ابتدایی زلزله بم است. تینو صالحی، توماج دانش‌بهرادی، ساره رشیدی، مهیار شاپوری، عباس جلیل‌زاده، عماد درویشی و... بازیگران این فیلم سینمایی هستند. اکران فیلم سینمایی «احمد» توسط پخش بهمن سبز در سینماهای سراسر کشور ادامه دارد.